

MIKLOVICZ LÁSZLÓ

BÚCSÚ TARNAI IMRE BÁCSITÓL

Egy **idézettel** szeretném kezdeni a búcsúzás mondatainak sorát:

„Kialudt egy fáklya. Egy messzire világító és meleget árasztó fáklya. A dolgok rendje az, hogy amikor a világító és melegítő fáklya kialszik, akkor körülötte sötétség és hideg váltja fel a fényt és meleget. De az Isten Országában másfajta a törvények: Hisszük és reméljük, hogy az a fény és az a meleg, amelyet a most kialudt fáklya sugárzott, nem szűnt meg: tovább

világít és melegít, sőt még messzebbre árasztja fényét és melegét. Azért, mert ennek a fáklyának a fénye nem a sajátja volt, hanem azé, akinek fénye-melege soha véget nem ér.”

Az elhangzott néhány mondatot Imre bácsitól idéztem, amelyeket Bulányi György atya temetésén ő maga mondott el. Aligha találhattunk volna a mai alkalomra is méltóbb szavakat.

Ha most becsukom a szemem, ha most kedves testvérem becsukod a szemed és elvonatkoztatasz azoktól a képektől, melyeket nyitott szemmel kénytelen vagy látni és értelmezni, akkor megjelenítheted azt a szeretet valóságot, akit Imre bácsinak hívunk. Meg is kérek mindenkit, hogy tegye meg ezt a könnyed mozdulatot a szempillájával 10 másodpercig. Így ni.

Máris megelevenedhet az a lelki közösség, amelynek Nagyorosziban a kiépítője és éltetője Imre atya volt.

Megelevenedhet az a Bokor közösség, amelynek 40 évig ambiciózus tagja és példaképe volt Imre testvérünk.

Érett bölcsességgel és szelíd határozottsággal szeretett mindenkit maga körül Egyházban és Bokorban egyaránt - ezért sokan hordozzuk Őt szívünkben ezután is hálával és köszönettel.

Elcsodálkozhatunk közben azon is, hogy a különböző kultúrákba beleszülető embertársaink milyen eltérő módon élik meg az élet elmúlásának eseményét.

Van ahol hangos sírás és jajveszékelés kíséri ezt a biológiai törvényszerűséget és feketébe öltöznek a gyászolók. Van ahol a hazatérésnek, és a mennyei születésnap szép ünnepének tekintik ezt és fehérbe öltöznek a búcsúzóik.

A mi kultúr- és kultuszkörünkben valahogy keveredik az elválás szomorúsága a tartalmas élet elismerésének örömeivel. Az elválás szomorúsága abból fakad, hogy egy szeretet kapcsolat megszűnt és egy pótolhatatlan hiány keletkezett az életünkben. A tartalmas élet elismerése

feletti öröm pedig abból források, ha az ember a rendeltetésének megfelelően használja az Atyától ajándékba kapott életét.

Ha most Imre bácsi életművére tekintünk, azt mondhatjuk, hogy pontosan arra szentelte az évtizedeit, amire vonzotta őt a szerető Atya. Erre a vonzásra azt felelte, hogy „papként építem az Isten Országát”, a szeretet közösségek hálózatát. „Akinek van, annak még adnak” alapon... és talán ennek a biztatásnak a jegyében találkozott 40 évvel ezelőtt Bulányi György atyával, akinek a gondolatai további inspirációt adtak számára a szeretetközösségek építéséhez. Ha visszatekintünk az egyházmegyei zsinatok felszólalásaira, azt lehet megállapítani, hogy ezt az apostoli lelkületet sikerült továbbadnia a nagyoroszi testvéreknek is. Ők megértették, hogy a Jézust követésnek a szeretet szolgálatok mellett az apostolkodás is része, annak is meg kell jelennie benne a Mester biztatása és példája alapján.

Most idézzük fel Imre bácsi néhány mondatát: „Egész biztos, hogy nem véletlenül nevezük a Szentlelket a jó tanács lelkének. Ami eszembe jut, hogy jaj de jó, ezt kellene csinálni, azt biztos, hogy Ő sugallja” ... - és eszébe jutott az egyházmegyei zsinat ötlete, amely meg is valósult „Azt megpróbálni elérni, hogy szemléletet váltsanak a papok is a hívek is, mert itt erre van szükség!” ... „És megfogalmazni azt, hogy mi az, aminek ki kellene bontakozni egy Jézusi közösségben.”

Ha méltó módon szeretnénk Imre bácsi szellemiségét megőrizni, akkor talán ezt a közösségi elképzelést kellene valóra váltani: a népegyházat átkovásszítani jézusi kisközösségek élő hálózatává.

Hallgassuk még egy kicsit őt: „A lényegnek mindig csak kisközösségekben, kiscsoportokban lehet megnyilvánulnia. Jézus 12 embert szedett össze maga köré, azokkal volt rendszeresen. Jó, beszélt tömegekhez is, de ő maga is észrevette és belátta, hogy sokkal kisebb volt a hatékonysága ezeknek a beszédeknek, mint az, amit ott a szűk körben tudott a maga barátai között elmondani. Egy templomi szentmise akkor igazi, hogyha azok, akik ott vannak, azok nemcsak az Istennel keresik a kapcsolatot, hanem egymással is. Nem idegenként ülnek egymás mellett, hanem őszinte az a kézfogás, amit az áldozás előtt szoktunk végezni, és abban benne van az, hogy én minden embertestvéremmel jóban akarok lenni”

Valamennyien példaképeket keresünk az életünk szebb és Istennek tetszőbb alakítása szempontjából. Nem utánzásról szól ez a keresés, hanem a jó példa átvételéről, annak az életünkhöz való igazításáról.”

Mécs László versével is emlékezzünk szeretett Imre bácsink életművére!

Imre bácsi elkötelezett életvitele, hűsége Krisztus egyházához és hűsége a Bokor közösséghez valamennyiünk számára példaértékű. Kívánom az itt lévő testvéreimnek, hogy adaptálják az életükre azt az Istennek tetsző életutat, amit szeretett Imre testvérünk

szavaival és tetteivel bemutatott a kis és a nagyközössége számára.

A DERÉK PAP

Minden szívekre szomjúhozva száll,
minden virágon jóságot talál.
Minden vágnak terülj-asztalkája:
a mosolygóknak mosolyodó szája.
Ő a búcsúsok Isten-szomjas vágya:
ha megy a vígság búcsús karavánja.
Szomorkodóknak könnye-gördülése,
halottas éjek öröm-arcú mécse.
Minden vándornak jó utat mutat,
a falu alszik, ő a büntudat.
Ő a kakasszó az alvók felett,
Pétert ébresztő lelkiismeret.

*Elhangzott 2014. november 5-én Nagyorosziban,
Tarnai Imre temetési szertartásán.*

TARNAI IMRE

ÜVEGFAL

Testvérek, törjük össze ezt az üvegfalat. Az az éjszaka, amelyiken Jézus a világra jött, nagyon sokak szemében a fényességnek, boldogságnak, dicsőségnek éjszakája. De bizony ezt ők úgy értelmezik, hogy a Betlehemet, a betlehemi barlangot üvegfal mögé rejtik, azon keresztül szemlélik, nehogy a betlehemi barlangnak a hidege, szegénysége az ő életüket is megcsapja. Testvérek, törjük össze ezt az üvegfalat! Hogy abból a néhány száz testvérből, akik most itt együtt ünnepelnek, hány lesz olyan, aki fogja a kalapácsot, és összetöri ezt az üvegfalat, aki beáll azok közé, akik nem normálisak, mert az Isten sem normális, aki vállalja a szeretet örültségét, nem tudom. De hogy vannak szerte a világon olyanok, akikért mégsem született meg Jézus hiába, azt tudom. És csak remélni merem, hogy akadnak itt is, ott is, talán köztünk is olyanok, akiknek valami megmozdítja a szívét. Szakítanak azzal, ami olyan nagyon távol esik az Evangéliumtól és attól a Jézustól, aki ezen az éjszakán

megszületett, és odadobják magukat az Isten ölébe, vállalva az örültségnek, a nem normális jelzőnek a vádját, vállalva azt, hogy önmagukat szegényítik, hogy jót tegyenek másokkal, vállalva azt, hogy mindenkit szolgáljanak, vállalva azt, hogy senkit sem bántanak, vállalva azt, hogy az életet továbbadják úgy, ahogyan arra nekünk az Isten parancsot adott. Szeretném remélni, hogy vannak, lesznek ilyenek, és talán nem csak kétezer esztendővel ezelőtt egyszer megszületett Jézus, hanem talán itt is egy, két, három, öt, tíz testvér szívében megszületik az a Jézus, aki nem festett, rózsaszínű valaki, hanem a kemény, hideg jászolnak szalmáján fekvő, és nekünk az igazi boldogságot adni akaró Isten. Ámen

FARAGÓNÉ BIRCSÁK MÁRTA

DRÁGA BERNADETT!

Ha valaki nem tudná elképzelni milyenek az angyalok, akkor azonnal tudnánk mutatni neki egy földi angyalt, személyedben. Az angelos = angyal az Isten küldöttje. Téged is a Jóisten küldött, hogy betöltsd azt a feladatot, amire az égiek szántak. Most ünnepeztük Imre bácsi mennyei születésnapját, de nem hagyhatjuk szó nélkül a Te áldásos szerepedet Imre földi létének támogatásában. Te nem csupán munkatárs voltál, aki szépen énekelt, hitoktatott, kántorképzősöket tanított. Te mindig ott és akkor szolgáltál, ahol éppen szükség volt Rád. Családod beölelte Imre bácsit, főztél, elláttad, lelki gyakorlatok háziasszonya, előadója voltál. A legnehezebb órákban, a betegség idején pedig a legtermészetesebb módon az ápolói feladatokat láttad el, kedves Férjeddal együtt. Ahhoz, hogy Imre bácsi ilyen csodálatos szeretetteljes életet tudott élni és betölteni, szükség volt egy ilyen elkötelezett földi angyal szolgálatára, aki mindig jó helyen volt, jó időben. Szeretnénk Neked megköszönni ezt a teljes természetességgel végzett, csendes, szelíd, odaadó szolgálatot, ami követendő példaként áll mindnyájunk előtt. Mindezt kérjük a Jóisten bőséges áldását életedre és Szeretteidre! Kérjük, hogy adjon Neked sok erőt, jó egészséget, további szép életfeladataid betöltéséhez. Köszönünk jelül fogadd tőlünk szeretettel ezt a kis bokrosodó virágot, a Bokor közösség nevében!

